

[دهان درّه]

علی احمد

انتشارات نزدیک تر

از اینجا ادبیات به شما نزدیک تر است -

عنوان کتاب: دهان دره

مؤلف: علی ارجمند

ناشر: نشر نزدیک تر

تیراژ: ۵۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۹۹۶-۲۱-۱

طراح جلد: هادی موسوی

موضوع: سوره ارجمند، علی، ۱۳۷۲

عنوان: سیم پدیدآور دهان دره / علی ارجمند

موضوعات نشر: تهران: نشر نزدیک تر، ۱۳۹۸

موضوعات ظاهر: ۵۹: ص ۱۴ / ۵ / ۲۱۰۵ / ۵ / ۳

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۹۹۶-۲۱-۱

وضع: فهرست نویسی فنی

موضوع: سوره ارجمند - قرن ۱۴

موضوع: سوره ارجمند - قرن ۱۴

موضوع: سوره ارجمند - قرن ۱۴

شماره کتابخانه ملی: ۶۱۹۸۷

نشر نزدیک تر

شماره تماس: ۰۲۱۸۸۵۲۸۰۶۴ - ۰۲۱۸۸۵۲۸۰۶۴

سایت: www.nazdiktarpub.ir

اینستگرام و کانال تلگرام: [nazdiktarpub](https://www.instagram.com/nazdiktarpub)

پست الکترونیک: nazdiktarpub@gmail.com

کلیدی حقوق برای ناشر محفوظ است

فهرست

۱. دلواپسی بود و شکیبایی، چشم انتظاری بود و دوری بود / ۸
۲. همین که باد گرفت آن شب، دوباره بوی تنت آمد / ۱۰
۳. کمر به قتل خودم بستم / درون خودم / ۲۱
۴. از این به خمره نشستن، از این خراب شدن / ۱۳
۵. مجذوب آسمان شدن از یک سو / ۱۴
۶. گل، محل انعقاد بغض است / ۱۶
۷. همین که هرم نگاهت نشست در چشمم / ۱۸
۸. در گلویم پرندهای زخمی، دست و پا می‌زدند که پر بکشند / ۱۹
۹. ای شب ستاره کش، صبح روشن کن کجاست؟ / ۲۱
۱۰. دو میوه چیده‌ام امشب از این درخت اثیری / ۲۲
۱۱. هنوز منتظری بلکه قاصدی برسد / ۲۳
۱۲. بایز پر می‌کشد ناگاه، از کوچه‌های غبارآلود / ۲۴
۱۳. به شب، رسیده‌ام و ماه در بساطم نیست / ۲۶
۱۴. به شاخه شاخه چنان پیچکی به من / ۲۷
۱۵. به شمع شید و ماه از آسمان آویخته / ۲۸
۱۶. کمر زانگاه که خبر، گردن گاوهایان که کلفت / ۳۰
۱۷. تو امروز مردم کتم و به خواب سپردم / ۳۲
۱۸. ریشه‌ام را کره زدم به تنم / لعل زردها جوانه زدم / ۳۳
۱۹. وقتی بهار را در زمستان بیاوری / ۳۶
۲۰. آنک از آسمان چمانت، آیه‌ای نه نازل شد / ۳۸
۲۱. دوباره بال زد و پرشید تا رسید / ۳۹
۲۲. با من گریستند تو را آن شب، تندیس منی میدان‌ها / ۴۱
۲۳. شلال گیس تو با عطر و بوی شام / ۴۲
۲۴. به ساقه‌های تو پیچیده پیچکی به منم / ۴۳
۲۵. گرچه ناباورتر از خاشاک، گرچه آلوده خزار / ۴۴
۲۶. وقتی که رفتم خلوت‌م را با خودم بردم / ۴۶
۲۷. سلول‌های تنگ جهان در نداشتند / ۴۷
۲۸. یا خوان گستریده‌مستی رند، یا بوسه‌گاه چکمه خاقان بود / ۴۸
۲۹. تا سر کشیدن به بافت، با ماه بالا می‌آیم / ۵۰
۳۰. پری پری ای پری پری، خدای من شو که بنده‌ام / ۵۱
۳۱. دلم گرفته بود مثل آسمان بی قمر / ۵۲
۳۲. دلم مخزن زخم‌های نهفته‌ست / ۵۴
۳۳. از برکه‌های بکر گرفت و، در منجلاهی از لجن انداخت / ۵۵
۳۴. مثل یک رود جریان گرفت و رفت / ۵۶